

מדוע ארכה בריאת אדם הראשון 12 שעות?

מהר"ל (גורן) א"ח (א/כז)

ב"ן יהושע (אבן עזרא) א"ח (ג)

שעה ראשונה. מה שלא היה בריאת אדם כולו כא' כשאר נבראים שכל מעשה בראשית בקומתו נבראו מפני שרמזו רמזו לו הקב"ה לאדה"ר שתמיד יהיה הולך בשלימות מעלה מעלה קונה שלימות יותר ואינו כמו הבהמה שהיא עומדת במצב א' מיום שנולדה עד סופה וגדולה מזה שהוא חשוב יותר מן מלאך שהוא עומד במצב א' כד"א שרפים עומדים ממעל לו (ישעיה ו) ר"ל בעמידה לא כן הצדיקים שהוא מוסיף וקונה שלימות בכל יום ויום יותר. מפרש:

(שם). א"ר אחא בר' חנינא שתיים עשרה שעות הוי היום שעה ראשונה הוצבר עפרו שניה נעשה גולם שלישי נמתחו איבריו רביעית נזרקה בו נשמה חמישית עמד על רגליו ששית קרא שמות שביעית נזדווגה לו חוה שמינית עלו למטה שנים וירדו ארבעה תשיעית נצטווה שלא לאכול מן האילן עשירית סרח י"א נידון י"ב נטרד והלך לו.

שעה ראשונה כו'. אחר כמו שהתבאר שהאדם הוא הכל, בא לבאר שהאדם הוא הכל מצד הזמן שנברא כל יום השישי, ואלו לא היה בריאתו כל שנים עשר שעות, שהם כל היום, שהיום הוא המציאות והלילה הוא ההעדר, לא היה האדם רק חלק ומקצת. ודבר זה אינו כי האדם הוא הכל, ומפני זה היה נמשך בריאתו כל היום שהוא כל המציאות.

וההעדר שבדק באדם שאי אפשר שלא יהיה העדר דבק בו, דבר זה הוא נגד הלילה שהוא העדר.

שעות הבריאה

א"ח א"ח א"ח (א"ח א"ח א"ח)

מאורות הצ"ח ה"ח

בראשונים מבואר, כי ששת אלפים השנים שנקבצו לעולמנו הקט, מדודים ושקולים כנגד ששת ימי בראשית, וכל יום הוא כנגד יחידה אחת של אלף שנים, הנחשבים בעיני הקב"ה ליום אחד, ככתוב (תהילים ד/ז) "כי אלף שנים בעיניך כיום אחד". הראשונים, בהם הרמב"ן, רבינו בחיי, הריקאנטי, ה"צידה לדרך" (בראשית ב/ז), וכן אחרונים רבים בהם, ה"אור החיים" הקדוש (ויקרא א/ב) ועוד, עוסקים בהרחבה בהקבלת ימי קורות העולם לששת ימי הבריאה. בספר הבהיר (הובא בריקאנטי ח/ב) נאמר כי זהו פירוש הפסוק (בראשית ב/ז) "אשר ברא אלקים לעשות", היינו: במשך שנות קיום העולם ממשיכה העשייה, "לעשות", כל יום את אשר בכוחו ובסגולתו. בתוך דבריו כתב הרמב"ן, כי הגאולה תבוא באלף השישי המקביל ליום בריאת האדם [ראה שם ברמב"ן חישוב הקץ, ובשו"ת חתם סופר ח"ו סי' ס"א שתמה על דרך החישוב. ועיי' ב"מכתב מאלה"ו לרב דסלר זצ"ל ח"ב עמ' 150 ואילך].

מתי יבוא המשיח? יהודים מאמינים בני מאמינים הם, ואומרים בכל יום "אחכה לו בכל יום שיבוא". כידוע, יש זמן קצוב מראש, שהוא **המועד הסופי והאחרון** לביאת המשיח. הלואי והיינו יודעים אימתי יחול קץ זה, אך גם אז לא היינו מוסמכים ורשאים לגלותו. הגאון מוילנא זצ"ל, בפירושו ל"ספרא דצניעותא" (פ"ה), גם עורך הקבלה בין שעותיו של היום השישי לבריאת העולם לשנות האלף הנוכחי, הלא הוא האלף השישי מששת אלפי השנים שנקבצו לעולמנו הקט, ולפי חשבוננו, כל יחידה בת ארבעים ואחת שנים ושמונה חודשים בקירוב, שקולה כנגד שעה אחת משעות היום השישי, וכתב, "מכאן תדע קץ הגאולה, כשהוא "בעתה" ח"ו, כשלא יהיו זכאים שהוא הקץ האחרון, ומשביע אני את הקורא בה' אלוקי ישראל שלא יגלה זה".